

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1937. Št. 12.

Posamezna številka 1 Din.

Nevarnosti sedanjega časa.

Vsak čas ima svoj pečat, svoje dobre in svoje slabe strani. Pa tudi borba proti Bogu, Kristusu in Cerkvi spreminja po razmerah časa svoje oblike. Kdor čita zgodovino, lahko vidi, kako je vsak čas imel svojo krivo vero, kako je sovražnik človeškega rodu iz raja našel za vsako dobo primeren način boja proti resnici božji.

„Bratje, čujte in molite, zakaj hudobni duh hodi okrog, kakor rjoveč lev in skuša, koga bi požrl...“ Tako nas svari božja beseda, zapisana v sv. pismu. To rjojenje in divjajne hudobnega duha je v sedanjih časih posebno silno! Zdi se, kakor, da so pred nami oni časi, ki jih slika Gospod v svojem evangeliju o koncu sveta: „Vstali bodo namreč krivi Kristusi in krivi preroki in bodo delali velika znamenja in čudeže, tako da bi tudi izvoljene premotili, če bi bilo mogoče“. Mat. 24, 25. Od vseh strani prihajajo krivi preroki, apostoli satanovega kraljestva! In koliko jih premotijo!

„Takrat bosta dva na polju: eden bo sprejet, drugi puščen, to je eden zveličan, drugi pogubljen; dve bosta mleti na kamnu: ena bo sprejeta, druga puščena.“ Mat. 24, 41, 41. Strup krivih prerokov prodira že v najboljše družine! Vsi so pili isto mleko, uživali isto duhovno hrano v družini, v šoli in cerkvi, pa je eden med prvimi v katoliški akciji, drugi pa med voditelji satanove akcije! Nekateri rastejo v veri in se utrjujejo v Kristusu, napredujejo v požrtvovalnosti za božje kraljestvo do skrajnosti; brat ali sestra morda v isti družini, pa se pogreza, odpada, peša v veri in morda že kar gori od sovraštva do vsega, kar je krščansko!

Par let, morda eno leto še ni preteklo, ko je bil med prvimi v katoliških vrstah! Pa smo opazili čudno spremembo, postajati je začel drug človek, oko je začelo drugače gledati, ves izraz obraza kaže, da je postal popolnoma drugačen človek v vsem svojem notranjem življenju. Ni ga več v cerkev, seveda ne več k sv. zakramentom, za vse krščanstvo ima morda le za smehljiv nasmeh, iz Pavla je postal Savel, iz apostola, preganjavec križa.

Odkod vse to prihaja?!

To je velika skrivnost, ki je popolnoma doumeti ni mogoče na tem svetu, skrivnost božje milosti, skrivnost zveličanja pa tudi skrivnost greha in pogubljenja. Savel postane iz preganjavca križa, največji apostol in mučenec za evangelij; Juda Iškarjot iz apostola sin pogubljenja! Dva razbojnika sta visela ob Gospodu na križu, a le eden je spregledal in postal iz razbojnika svetnik. Eden živi v Rusiji sredi poganstva, zapeljevanja in nasilja, pa pride domov po dvajsetih letih veren; drugi živi doma v krščanski družini pa postane oboževatelj brezbožnega komunizma! Odkod vse to!?

To je velika skrivnost človeških src, skrivnost milosti božje, skrivnost greha! Eno pa je gotovo: **nihče ne odpade in nihče se ne pogubi brez svoje lastne krivde!**

Kje se prične krivda!

Nekoč sem bral dolgo razpravo o vzrokih odpada znamenitejših krivovercev novejšje dobe od Lutra dalje. Med njimi so bili nekateri v mladosti zelo dobri katoliki, tudi celo duhovniki, pa so kasneje odpadli. Toda pri vsakem se v prejšnjem življenju že opaža vir odpada, ki sega morda daleč nazaj. Kaka napaka, ki se ji ni ustavljal; morda v začetku mal greh, s katerim je koketiral, pa je raslo seme zla in napravilo iz apostola odpadnika! Juda Iškarjot je nekak klasičen zgled za to! Bil je dober človek, veren mož, vnet za Jezusa Nazareškega, vse je pustil, pa šel za Jezusom. Pa se ni ustavljal svoji slabosti, strasti po denarju, pričel je po malem krasti, polagoma se je srce navezalo na denar in se s tem odtujevalo Bogu in Kristusu; apostol je izgubil vero in postal izdajalec Kristusov in danes simbol, ideal brezbožnega komunizma, kateremu postavljajo v Rusiji spomenike!

Prijatelj iz juga naše države mi je pripovedoval o nekem odpadlem duhovniku. Bila sta tovariša v vojni, eden kot častnik, drugi kot vojaški duhovnik! Pa nekoč vojaški duhovnik prizna svojemu tovarišu, oficirju, da ne veruje niti v Boga več! Pa je učil posvetnjak tovariša v duhovski obleki:

„Bog pa vendar mora biti, kar biva ima svoj razlog za bivanje, tudi svet ga mora imeti, svet jasno ni

sam sebi razlog za bivanje, torej mora biti izven sveta bitje, ki je vse ustvarilo.“

Pa je še trdil odpadli duhovnik: „Ne verujem!“

„Pa kako si mogel priti do tega, da si vero izgubil?“ izprašuje duhovnika tovariš, častnik.

„Svoj čas sem bil tudi jaz veren, pa sem izgubil vero, ko sem prelomil duhovniško obljubo devištva...“

Tudi med Slovenci imamo žal slučaje, ko je duhovnik javno odpadel od katoliške vere, da si je vzela ženo, ki ni in ne more postati nikdar zakonita žena!

Kdaj se je začelo pri Judi Iškariotu? Kdaj se je začelo pri odpadlem duhovniku? Kdaj se prične pri mladem študentu, ki je odpadel? Kdaj se prične pri delavcu ali meščanu, ki je izgubil vero?! To ostane večinoma skrivnost, toda — gotovo pa je, da se je pričelo z grehom!

Ko je pri nas razsajala španska bolezen, pa se je velika večina ljudi okužilo in so ležale v bolniški postelji cele družine in mnogo jih je umrlo. Nalezeli so se boleznimi, pa malokdo je mogel reči kdaj jo je staknil. Vse ozračje je bilo polno bacilov, ki smo jih udihavali in se z njimi zastrupljali! Tako je danes v duševnem oziru! Mesto „španske“ bi lahko rekli, da razsaja „ruska“ bolezen! Ozračje je polno strupenih bacilov, bacilov nemoralnosti, nevere, krivoverstva, ki jih seje satanova zloba po vsem svetu in mnoge okuži, da postanejo bolni na duhu, da boleajo na „ruski boleznimi“ brezboštva, nevere, materializma in mlačnosti.

Pišem predvsem to za naše starše in vzgojitelje!

Kaj je potrebno danes, da se mladina ne navzame teh strašnih bacilov materializma, nevere, brezboštva?

Paziti je treba, da ne zaide v družbo, v okolico, ki je okužena po bacilih brezboštva, po bacilih verske mlačnosti, po bacilih nemoralnosti! Pazi danes predvsem s kom občuje Tvoj otrok! Starši so v svoji ljubezni neredko slepi za vse! Kolikokrat moramo duhovniki priti celo v zamero pri slepih starših, če jih opozarjamo, da njih sin ali hči ne zahaja v pošteno družbo!

Nekje in nekoč je domači župnik večkrat opazoval zvečer, kako se znan apostol komunizma sestaja z mlado gospodično, ki je bila kongregantinja. Zgledalo je kakor, da se pleče „ljubezen“! Pa je opozoril dekletovo mater na to! A ta je bila zelo užaljena, da njena „Marica“ ne velja v očeh duhovščine kot „idealno verno dekle“. No iz kongregantinje je postala dotična ne dolgo po tem članica druge — boljševiske kongregacije!

Pa je dotični apostol komunizma opravil svoj posel pri tej, „ljubezen“ se je razdrla. Pa je kmalu pričel novo „ljubezen“, novo znanje. Nespametni materi se je kar dobro zdelo, da je njena hči našla tako inteligentnega „ljubimca, ki ima pred seboj lepo bodočnost! Pa z ljubeznijo je tudi sedaj prihajala „ruska bolezen...“

Oh, kako so nekatere matere slepe!

Nevarnost brezbožnih bacilov se danes zelo širi

tudi po knjigah in listih! Pod krinko umetnosti in literature se danes neredko skriva bacil brezboštva in komunizma! Tudi Slovenci imamo žal že precej te literature, kateri ni namen umetnost, ampak zastrupljanje mladih duš z materializmom in brezboštvom! „To je umetnost“, bahavo pišejo in govore! Res umetnost, toda ne umetnina lepote, ampak umetnost zape-ljevanja in zastrupljanja!

Žal je med slovenskimi katoliki tudi precej takih, ki to umetnost celo hvalijo in priporočajo, katerim je taka umetnost več kot cerkev, več kot resnica, več kot morala! Vzgojitelji dovoljujejo naši mladini, da hodi poslušat „umetniške“ recitacije pesmi, ki so predvsem propaganda za komunizem! Zdi se človeku, da so res nekateri udarjeni s kurjo slepoto, da ne vidijo, kam vse to pelje! Nikdar se ne zanimajo za to, kaj bero njih otroci, kaj skrivajo pred njimi po svojih predalih, v kako „znanje“ so se zapletli, v kako družbo hodijo...

Danes so težki časi, nevarni časi! Treba je občujnosti!

Čujte — pazite — in molite — zakaj hudobni duh hodi kakor rjoveč lev in skuša, koga bi požrl!

Mladega Fénelona

prva pridiga.

(Op. V Ljubljani izhaja letos prvo leto mal list „Nova zapoved“ kot glasilo karitativnih zvez v Ljubljani in Mariboru. Za celo leto stane le Di 10. Namen temu časopisu je: buditi v našem narodu krščansko karitas, dejansko ljubezen do bližnjega. Želeti bi bilo, da bi se ta list kolikor le mogoče razširil med naš narod! Kdor ga želi naročiti, naj kar piše na naslov: „Uprava Nove zapovedi“, Ljubljana, Poljanska cesta 28. — Marijanišče. V 11. letošnji številki prinaša krasen članek: „Mladega Fénelona prva pridiga“, ki ga tu ponatisujemo.)

V salonu grofinje de Boufflers-ove je bila zbrana družba, skoro sami dvorjani sončnega kralja Ludovika XIV. Sešla se je sijajne volje, pa se je družbe kmalu začel polasčati nekak nemir. Vedno pogosteje se je kdo ozrl proti vratom, stari grof Fénelon pa je v zadregi hodil od gosta do gosta.

Njegov sin je študiral bogoslovje. In takrat je bila navada, da so odlični semeniščniki imeli prvo pridigo za poskušnjo po salonih, pred najodličnejšimi gosti. Ta večer je imel nastopiti mladi Fénelon, pa napovedana ura je že prišla, a Fénelon se še ni javil.

Slednjič so se vrata odprla. Fénelon je vstopil. Lice se mu je pordečilo, ko je vstopil pred družbo in začel govoriti.

„Gospé in gospodje, pred vsem vas moram prositi, da mi oprostite zamudo. Toda gospé in gospodje, če bi bila zamuda še večja, dá, če bi bilo navzočno

samo njegovo veličanstvo — drugače bi ne bil mogel ravnati.“

Vsi so uprli oči vanj, on pa je nadaljeval.

„Ko stopim pred palačo, opazim ob stopnicah v snegu majhnega Savojarja. Snežinke so ga bile skoro napol pokrile. Stopim bliže. »Malček, kaj počenjaš?« Teda dečka zalijejo solze in vzdihne kakor v obupu: »Umreti hočem.« »Umreti, ubogo dete, čemu, čemu, zakaj? Saj ti nihče ni storil kaj hudega!« »Da gospod, zelo sem nesrečen... Ne morem več k materi, samo smrt mi še preostaja.« Začel sem povpraševati in povedal mi je naslednjo zgodbo:

»Ime mi je Pierrot, doma sem na Savojskem, imam 12 let. Že pet let sem v Parizu. Delal sem, kar sem mogel. O, koliko dimnikov sem ometel; ometel sem jih in očistil, da sem mogel dati vsak dan kaj na stran. Belič za beličem sem hranil, da bi denar ponesel mamic. Naposled sem imel 1500 frankov. Skril sem ta denar pod opeko v strešni sobici, kjer sem prebival. Te dni sem se odpravljaj domov. Dva mojih sorodnikov sta se vračala in hotel sem se jima pridružiti. Segel sem v skrivališče, kjer je bil denar skrit, pa groza — denarja ni bilo več. Gorje mi! Kako naj se vrnem domov? S prstom bodo kazali name, češ vse, kar je zaslužil, je sproti zapravlil. Nič ni mislil na mater. O kako sem nesrečen!«

Fénelon se je bolj in bolj razvnel.

„To, gospé in gospodje je v kratkem zgodba, ki mi jo je povedal ubogi Pierrot. Otrok je od mraza in joka komaj mogel govoriti. Prijel sem ga pod pazduho in ga peljal v sobico k vratarju in mu ga izročil v varstvo.“

Gospé in gospodje! Božja previdnost mi je naklonila priliko, da lahko veliko dobroto storim. In ker je ta ubogi moj sobrat Kristusov našel zavetja v palači, kjer ste zbrani, se čutim dolžnega, da vse navzoče povabim: udeležite se dobrega dela. Zato tudi nisem pridigal v določenem predmetu, kakor ste pričakovali, ampak menil sem, da je bolje, če vam povem zgodbo malega Savojarja. Zato vas prosim v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki je oče ubožcem, tolažnik žalostnim — darujte noviči temu malemu mojemu varovancu. Njegovo usodo polagam v vaše srce. Kaj pomeni srebrnik ali zlatnik za vas? Nič! Temu ubožcu pa je vse, veselje, življenje — sreča! Darujte, darujte gospé in gospodje, Bog vam bo povrnil!“

Čudovito lepo je govoril mladi Fénelon, preprosto, z vsem ognjenim prepričanjem svoje lepe duše. Mnogim so že med tem govorom zaigrale solze v očeh.

Fénelon je pravkar hotel pričeti z zbirko, ko je naenkrat ob roki grofinje de Boufflers stopil med družbo sam Pierrot.

Vsi so ga obstopili, vprašali o vsem mogočem in odgovarjal jim je v svojem narečju. Potem je začela govoriti gospa de Boufflers. Izjavila je, da bo sama z rjavo Pierrotovo čepico pobirala milodare. „Toda gospoda, vedite“ je pristavila, „vzamem samo zlato!“

In ker sama ni imela pri sebi zlatnikov; je snela svoj zlati uhan in ga vrgla v čepico. Vse je obšla, od vseh strani so se vsipali v čepico luisdori. V sosedni sobi je od veselja jokal Fénelon.

Zbirka je vrgla nad 2.000 frankov. Deček kar ni mogel priti do sebe. Ko se je zavedel, da ne sanja, je začel jokaje in smejoč od veselja poskakavati; pozabil je na okolico in klical: „K materi pojdem!“

Grofica de Boufflers se je v imenu družbe zahvalila mlademu Fénelonu z prelepi večer. Obdržala je Savojarja nekaj dni pri sebi. Dala ga je obleči od glave do nog in dodala je zbirki še toliko denarja, da je bilo 3.000 frankov. Plačala mu je tudi pot v domovino in poskrbela, da je prišel srečno domov. Abbé de Segur, ki po njem posnemamo to črtico sklepa to zgodbo: Taka je bila torej Fénelonova prva pridiga. Pozneje, ko je postal duhovnik in nadškof v Cambrai-u, je gotovo storil mnogo takih dobrih del; te dobrote so bile mogoče večje, obsežnejše in mogočnejše. Ker pa je bilo to dobro delo z vsem srcem in z vso dušo storjeno, se je gotovo kosalo z vsemi drugimi, mogoče jih je v božjih očeh celo prekosilo.

Župnija Kranj

OZNANILA ZA DECEMBER:

1. Državni praznik, ob 9. uri običajne molitve v proslavo državnega praznika.

3. Prvi petek v mesecu.

5. II. adv. nedelja, pop. ura molitve in pete litanije presv. Srca Jezusovega. Mesečno sv. obhajilo za moške, ki imajo v soboto in nedeljo prednost pri vseh spovednicah.

6. Sv. Nikolaj.

8. Praznik Mar. Brezmadežnega Spočetja, ob 6. sv. maša z enim, ob 10.30 peta sv. maša z dvema blagoslovoma. Pop. ob pol treh pete litanije M. B. Po litanijah Marijanska akademija.

12. III. adv. nedelja, služba božja po navadi. Popoldan je shod za žensko Marijino družbo.

13. Sv. Lucija, sv. maša na Rupih.

15., 17., 18. Kvaterni dnevi, v sredo in soboto pritriganje pri jedi, v petek strogi post.

16. Pričetek devetdnevne službe k božiču, vsak večer ob pol osmih litanije Matere Božje.

19. IV. adv. nedelja, služba božja po navadi. Kvaterna nedelja, popoldan križev pot.

24. Vigilija k božiču, strogi post, ki se konča z večerjo, tako da je zvečer že dovoljeno tudi uživati meso. Zvečer litanije ob 6.

Ob 11. se prično v župni cerkvi jutranjice in na to je slovesna peta sv. maša polnočnica.

25. Božič, ob 6. sv. maša z dvema blagoslovoma in na to še tihi sv. maši, ob 8. tri sv. maše, ob 10. najprej tiha sv. maša in pol enajstih slovesna peta sv. maša z dvema blagoslovoma. Pop. ob pol treh slovesne litanije Matere božje.

26. Sv. Štefan in nedelja v osmini božiča, služba po navadi.

31. Sv. Silvester, zadnji dan v letu, zv. ob pol osmih litanije Matere božje in zahvalna pesem.

Pri polnočnici se deli sv. obhajilo med sv. mašo, kdor želi prejeti takrat sv. obhajilo, naj bo tešče od večerje dalje.

V adventu je vsak dan sv. maša pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom ob 6. uri zjutraj.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANILA ZA DECEMBER:

1. Državni praznik. Ob 8. šolska maša in zahvalna pesem.
2. Zvečer ob pol sedmih molitvena ura.
3. Prvi petek. Sv. maša pri oltarju Srca Jez. z blagoslovom.
5. Druga adventna nedelja. Božja služba zjutraj z blagoslovom, ob 9. po navadi. Popoldne ob dveh rožni venec iz molitvena ura.
6. Sv. Nikolaj.
8. Brezmadežno spočetje Marijino. Zjutraj in ob 9. služba božja z blagoslovom, popoldan rožni venec in pete litanije. Vesoljna odveza.
12. 3. nedelja v adventu. Božja služba zjutraj z blagoslovom. ob 9. po navadi, popoldan ob 2. rožni venec in litanije.
13. Sv. Lucija. Pobiralo se bo od cerkvenih sedežev.
- 15., 17. in 18. Kvaterni postni dnevi.
19. 4. adventna nedelja. Božja služba obakrat z blagoslovom, popoldan rožni venec, molitve za mrtve in litanije.
21. Sv. Tomaž. V Zg. Bitnju sv. maša za sososko.
24. Zapovedan post pred božičem. Ob 11. uri zvečer cerkvene molitve.
25. Praznik rojstva Jezusovega. Ob polnoči peta sv. maša z blagoslovom. Pred mašo zahvalna pesem. Od polšeste ure naprej tri tihe sv. maše, zadnja z blagoslovom. Obhajalo se bo po polnočnici, zjutraj pred prvo in po tretji maši. Vesoljna odveza. Ob pol devetih tiha sv. maša, med mašo rožni venec. Ob 9. slovesna peta sv. maša, popoldne ob pol treh pete litanije.
26. Sv. Štefan. Zjutraj sv. maša po navadi, ob 9. z blagoslovom. Ob 9. blagoslov soli. Popoldan ob 2. rožni venec in litanije.
27. Sv. Janez Evangelist.
28. Nedolžni otročiči.
31. Sv. Silvester, sklep starega leta, popoldne ob 4. litanije in zahvalna pesem.

POROČENI PARI:

- Zalokar Jožef**, trgovec in **Rozman Ivana**, trgovka v Stražišču, poročena 7. novembra.
- Ješe Anton**, tovarniški delavec v Drulovki in **Füeder Marija**, tovarniška delavka v Drulovki, poročena 21. novembra.
- Kosmač Jožef**, tkalec v Stražišču in **Mesec Julija**, tov. delavka v Šmarjetni gori, poročena 21. novembra.
- Perko Janez**, predilniški mojster v Trziču in **Ivana Japelj**, šivilja v Stražišču, poročena 21. novembra.
- Bajželj Martin**, šofer v Stražišču in **Jožefa Ropret**, zasebna uradnica v Stražišču, poročena 21. novembra.
- Fabjan France**, tovarniški delavec v Stražišču in **Ivana Bajželj**, tov. delavka v Stražišču, poročena 21. novembra.
- Dolar Janez**, čevljar v Stražišču in **Ivana Križnar**, tovarniška delavka v Zg. Bitnju, poročena 21. novembra.
- Kump Jožef**, tovarniški delavec, iz Toplic pri Novem mestu in **Marinčič Alojzija**, tovarniška delavka v Stražišču, por. 21. nov.
- Rahonc Ivan**, posestnik v Zg. Bitnju in **Ivana Tiringar**, posestnika hči v Stražišču, poročena 21. novembra.
- Hribar Peter**, tovarniški delavec iz Tenetiš in **Olga Podobnik**, tovarniška delavka v Stražišču, poročena 21. novembra.
- Pirš Jernej**, železničar v Drulovki in **Marija Vidmar**, delavka iz Brega, poročena 21. novembra.
- Debevc Karel**, delavec v Stražišču in **Agata Balkovec**, delavka v Stražišču, poročena 28. novembra.
- Simonišek Avg.**, orožnik v pokoju in **Ivana Brelih**, tovarniška delavka v Stražišču, poročena 28. novembra.

MRLIŠKA KRONIKA:

- Vindišar Janez**, posestnik, oženjen, v Srednjem Bitnju, star 82 let, umrl 2. novembra.
- Helena Seljak**, vdova iz Žirov, stara 59 let, umrla v Stražišču 12. novembra.
- Franc Oman**, oženjen tovarniški delavec v Stražišču, star 55 let, umrl 23. novembra.
- Grošelj Franc**, oženjen posestnik v Rakovci, star 44 let, umrl 28. novembra.

Razno

Primskovo. V nedeljo, dne 7. novembra, so bili raz prižnice povabljeni vsi gospodarji iz vasi Primskovo in Gorenj na sestanek v župnišče na Primskovem. Sestanka se je udeležilo okrog 35 mož. Na sestanku sem poročal o raznih cerkveno gospodarskih zadevah, ki jih je treba rešiti na Primskovem sporazumno z vaščani. Obravnavale so se sledeče zadeve in so se napravili pri-merni sklepi:

1. Po izpraznitvi župnišča se je pokazalo, da je isto v zelo slabem stanju in so nujna nekatera popravila. Enako je zunan-ščina cerkve na Primskovem v takem stanju, da bi bilo treba cerkev vsaj pobeliti in izvršiti nekaj nujnih popravil. V razgovoru o tej zadevi so vsi navzoči izjavljali, da obstoji nujnost popravil pri podružnici in pri župnišču. Popravila naj bi se izvršila v l. 1938. Glede kritja stroškov je bila večina mnenja, da naj bi se kritje ne iskalo potom konkurenčne obravnave, ker se na ta način bremena ne razdele pravično po gospodarski moči. Sklenilo se je, da cerkveno predstojništvo po strokovnjaku ugotovi na podlagi proračuna, koliko bi bilo treba zbrati pri-spevkov, na to pa naj skušata cerkveno predstojništvo in vaški odbor skupno razdeliti bremena po gospodarski moči, na to naj se pa skliče zopet sestanek vseh posestnikov, ki pripadajo pod podružnico na Primskovem, kjer se bo vsak prostovoljno zavezal, da bo prevzel na njega pripadajoči znesek. Če bi se na to ne mogli zediniti, potem bi pač bila potrebna konkurenčna obravnava. Pripomniti bi še bilo, da na Primskovo ne more priti stano-vat noben duhovnik, dokler se ne popravi župnišče.

2. Glede stare mežnarije so vsi bili mnenja, da bi bilo radi ugleda vasi in pa radi izravnane ceste najbolje, da se stara baj-ta podere. Stanovanje za cerkovnika naj bi se zgradilo v novem Prosvetnem domu. Dogovorili smo se, da naj bi cerkveno pred-stojništvo oskrbelo proračun za napravo stanovanja za cerkov-nika pod streho Prosvetnega doma in bi se potem z vaškim odbo-rom dogovorilo v tem smislu, da bi vaški odbor nosil stroške za napravo tega stanovanja, cerkveno predstojništvo pa bi na to dalo izbrisno pobotnico za izbris užitka za cerkovnika, ki je vknjižen na vaški hiši mežnarije.

3. Glede pokopališča se je dogovorilo, da naj bodo takse za domačine za odkup groba na Primskovem take, kakor so na župnem pokopališču. Če bi želel kupiti kdo, ki ni vaščan na Primskovem ali Gorenjah, plača za nakup grobišča od vsakega groba po din 500 in to na vsakih 10 let po din 150 od groba. To velja samo za one, ki ne spadajo pod primskovski zvon.

4. Glede procesije sv. Rešnjega Telesa, so bili vsi navzoči s tem zadovoljni, da bi šla procesija od kapela na polju proti ba-novinski cesti, ki pelje preko Primskovega v Senčur, na to po tej cesti od hiše g. Jeršina, kjer bi bil zadnji blagoslov. Naprošajo se lastniki njiv, ki leže ob banovinski cesti, da dovolijo takrat pre-hod za procesijo preko svojih njiv.

5. Kot novi cerkveni ključar za podružnico na Primskovem se je določil Krč Mihael, posestnik v Gorenjah št. 7.